

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 26.

Utgitt 9 juli.

1923

Lov

6 juli.

Nr. 1.

om forandring i lov nr. 3 av 10 april 1915 med endringslover av 31 mai 1919 og 12 juni 1920 nr. 2 om barn, hvis foreldre ikke har inngått ekteskap med hverandre.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 20 juni 1923 sålydende:

Lov nr. 3 av 10 april 1915 om barn, hvis foreldre ikke har inngått ekteskap med hverandre, dens §§ 20 og 21 skal lyde så:

§ 20. Opfostringsbidraget skal fastsettes således, at der såvidt mulig faller like stor byrde på hver av foreldrene i forhold til deres økonomiske kår. Hvis den ene ikke kan bære nogen del av utgiftene, kan de helt legges på den annen.

For bidraget fastsetter vedkommende departement minstesatser pr. måned, med særlige satser eftersom barnet blir fostret op i by eller på landet og eftersom det er under 14 år eller mellom 14 og 16 år. Efter forslag fra herredsstyret kan fylkesutvalget forhøje minstesatsene med inntil 20 kroner eller nedsette disse med inntil 10 kroner pr. måned for det enkelte herred. I kjøpstæder og ladesteder med eget kommunestyre kan fylkesmannen efter forslag fra bystyret foreta lignende forhøielse eller nedsettelse. Fylkesutvalgets og fylkesmannens beslutninger kan bringes inn for vedkommende regjeringsdepartement, men uten oppsettende virkning.

Hvis moren har barnet hos sig, skal faren betale et særskilt bidrag de første 9 måneder efter fødselen. Departementet fastsetter minstesatser med særskilte satser for by og land.

Bidragene skal settes høiere enn efter minstesatsene, når og i den utstrekning farens økonomiske evne tillater det. Bidragene kan settes lavere enn efter minstesatsene, når fylkesmannen efter de foreliggende opplysninger om foreldrenes økonomiske stilling eller om forpleiningsforholdene på stedet finner at ansettelse efter minstesatsene vilde virke ubillig, men skal grunnen til sådan nedsettelse i hvert tilfelle anføres i forelegget.

6 juli. Opfostrings- og opamningsbidraget skal betales forskuddsvis Nr. 1. for hver måned og blir å erlegge, selv om barnet skulde dø eller settes ut innen vedkommende måneds utløp. Bidragsfogden kan bestemme, at opamningsbidraget utbetales til vedkommende jordmor eller annen pålitelig person, såfremt denne er villig til å motta det og anvende det til morens og barnets beste.

Blir barnet sykt, og sykeutgifter påløper innen dets fylte 16 år, skal et særskilt bidrag til disse utgifter pålegges, hvis det begjæres av den, som har omsorgen for barnet, eller av dets verge eller av fattigvesenet når dette har måttet betale.

Dør barnet innen sitt fylte 16 år, skal der pålegges et særskilt bidrag til begravelsesutgifter, hvis den, som har bekostet begravelsen, gjør krav på det.

Også til barnets dåp og konfirmasjon skal, når det ikke er under farens omsorg, en særskilt hjelp pålegges faren, såfremt det begjæres av barnets mor eller dets verge. Konfirmasjonsbidrag kan også pålegges etterat barnet har nådd sådan alder, at opfostringsbidraget er bortfalt.

Begjæring om bidrag til barnets dåp, konfirmasjon, sykdom eller begravelse må være fremsatt innen 1 år efter den begivenhet, som har foranlediget utgiftene.

§ 21. Til barnets mor skal faren betale utgiftene ved nedkomsten og ved hennes forsvarlige pleie under barselleiet, derunder også det, som læge eller jordmor skal ha efter § 6. Dette gjelder også om fostret ikke er levedyktig; men kravet må da fremsettes for vedkommende myndighet innen et år efter nedkomsten; ellers taper moren det. Departementet fastsetter minstebeløpet for disse utgifter.

Faren skal betale bidrag til moren i de siste 3 måneder før fødselen. Departementet fastsetter minstesats pr. måned særskilt for by og land. Er faren ikke ubemidlet, skal bidraget forhøies i forhold til hans økonomiske evne.

Hvor minstesatsene er forhoiet eller nedsatt i henhold til § 20 kan fylkesutvalget eller fylkesmannen i samme forhold forhøie eller nedsette de av departementet i henhold til denne § fastsatte minstebidrag.

Er barnet dødfødt tilfaller det efter § 20 tredje ledd fastsatte bidrag for den første måned efter fødselen barnets mor.

Bidraget efter første ledd betales ved nedkomsten. Bidragene efter annet og tredje ledd betales månedsvis og forskuddsvis.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 6 juli 1923.

Haakon.

(L. S.).

A. Berge.

H. S. Fürst.

Lov

6 juli.
Nr. 2.

om forandring i lov om statøkonomisk eksamen ved
Universitetet av 9 oktober 1905, kfr. lov av
27 mai 1910.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 27 juni 1923 sålydende:

§ 2 i lov om statøkonomisk eksamen ved Universitetet av 9 oktober 1905, kfr. lov av 27 mai 1910, skal lyde så:

Adgang til å underkaste sig denne eksamen tilkommer enhver som er immatrikulert ved Universitetet og har underkastet sig enten den i lov om forberedende prøver ved Universitetet av 9 juni 1903 § 1, 1ste punktum, foreskrevne forberedende prøve eller bergeksamen eller avgangseksamen fra Krigsskolens øverste avdeling eller avgangseksamen fra Norges Tekniske Høiskole.

Under hvilke betingelser de der uten artium har bestått avgangseksamen ved Norges Landbrukshøiskole, ved handelsskoler og tekniske skoler samt ved Sjøkrigsskolens nederste avdeling skal ha adgang til å underkaste sig statøkonomisk eksamen, bestemmes av Kongen.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 6 juli 1923.

Haakon.

(L. S.).

A. Berge.

H. S. Fürst.

Lov

6 juli.
Nr. 3.

om tillegg til lov om foreldelse av fordringer av 27 juli 1896 dens § 2.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 27 juni 1923 sålydende:

I.

I § 2 i lov om foreldelse av fordringer av 27 juli 1896 tilføies et nytt ledd sålydende:

6 juli. For skatter til stat eller kommuner begynner foreldelses-
 Nr. 3. fristen i intet tilfelle å løpe før fra utgangen av det budgettår,
 for hvilket skatten er utlignet.

II.

Nærværende lov trer i kraft straks. Den kommer også
 til anvendelse på tidligere forfalne skatter, som ikke allerede
 er foreldet.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og
 bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 6 juli 1923.

Haakon.
 (L. S.).

A. Berge.

H. S. Fürst.

6 juli.
 Nr. 4.

Lov

om apotekereksamen.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 27 juni
 1923 sålydende:

§ 1. Den farmasøitiske undervisning skal foregå ved Uni-
 versitetet eller ved et farmasøitisk institutt knyttet til Uni-
 versitetet.

Den som vil begynne på det farmasøitiske studium, må
 ha: a) eksamen artium eller b) utdanning fra handelsskoler,
 tekniske skoler, landbruks- og skogskoler, ungdomsskoler eller
 utdanning på annen måte når han ved en optagelsesprøve, for
 hvilken de nærmere regler fastsettes av Kongen, godtgjør å ha
 de nødvendige kunnskaper.

Kongen kan treffe bestemmelse om tjenstgjøring i noen
 tid på apotek, for den teoretiske undervisning begynner.

§ 2. Kongen gir bestemmelser om øvelser og kurser og
 forøvrig om vilkårene for å ta apotekereksamen.

§ 3. Apotekereksamen holdes offentlig av en eksamens-
 kommisjon etter Kongens nærmere bestemmelse.

Eksamen skal omfatte disse fag:

Kjemi.

Fysikk.

Botanikk.

A. Berge

H. S. Fürst

Farmasi med handelslære og bokholderi.

Farmakognosi med farmakologi.

Hygiene med næringsmiddelkjemi og bakteriologi.

§ 4. Eksamen deles i 3 avdelinger:

1ste avdeling omfatter de grunnleggende naturvidenskaper. 2nen avdeling omfatter praktiske prøver og avlegges efter minst 1½ års tjeneste ved norsk apotek, 3dje avdeling omfatter mere spesielle fag.

§ 5. De nærmere bestemmelser om denne eksamen fastsettes ved reglement av vedkommende departement.

§ 6. Denne lov skal gjelde fra den tid Kongen bestemmer.

Fra samme tid opheves kap. 1—3 i lov av 18 juni 1884 om farmasøiters utdannelse m. v. med tilleggslov av 31 mai 1900 og lov av 2nen juni 1836 om farmasøitisk eksamen.

Har nogen begynt sin læretid på apotek før denne lov gjelder, kan han ta farmasøitisk medhjelpereksamen og apoteker-eksamen efter den nu gjeldende ordning (jfr. lov av 18 juni 1884).

Den som har tatt apotekereksamen efter den nu gjeldende ordning, kan ta den nye eksamens 3dje avdeling uten å ha tatt dens 1ste og 2nen avdeling.

Kongen kan gi nærmere bestemmelser om undervisning og eksamen i overgangstiden både efter den gamle og nye ordning.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 6 juli 1923.

Haakon.

(L. S.)

A. Berge.

H. S. Fürst.

LOV

om omsetningsavgift av chokolade- og sukkervarer.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 27 juni 1923 sålydende:

Kapitel 1.

Innledende bestemmelser.

§ 1. Forsåvidt der er lagt avgift til statskassen på omsetning av chokolade- og sukkervarer, kommer de i nærværende lov og de i henhold til samme gitte bestemmelser til anvendelse.

6 juli.

Nr. 4.

6 juli.

Nr. 5.

6 juli. § 2. Som chokolade- og sukkervarer anses efter denne lov
 Nr. 5. chokolade og chokoladevarer av enhver art, kakaopreparater fer-
 dig til umiddelbart forbruk — med undtagelse av kakaopulver —
 lakris og lakrisvarer av enhver art, marsipanmasse, marsipan og
 marsipanvarer av enhver art samt konfekt, drops og annet suk-
 kertei av enhver art, herunder også kandiserte saker.

I tvilstilfelle avgjøres spørsmålet om en vares avgiftsplikt av
 vedkommende regjeringsdepartement.

Kapitel 2.

Om avgiften og dens betaling.

§ 3. Avgiften påhviler — med de i § 4 omhandlede und-
 tagelser — alle her i landet tilvirkede og fra utlandet innførte
 tollpliktige chokolade- og sukkervarer, så snart de er innført her
 til landet eller under tilvirkning her bragt i en skikkelse, som
 gjør dem egnet til den tilsiktede bruk. Den, hvem avgiftsplikten
 påligger, skal derfor tilsvare den foreskrevne avgift, når varen
 ikke finnes i behold, og avgiften ikke er beriktiget på behørig
 måte.

§ 4. Fritatt for avgift er:

1. Varer, som utføres til utlandet eller innlegges på tolloplag
 til utførsel under iakttagelse av de av vedkommende regje-
 ringsdepartement fastsatte regler.
2. Varer, som i fabrikker eller på lagre prøves med hensyn til
 kvalitet og derunder på stedet forbrukes.
3. Varer, der som medikamenter er gjenstand for apotekenes
 eneforhandling i detalj.

Departementet kan også fritta varer for avgift, når de i
 andre tilfelle anvendes uten å forbrukes som nydelsesmiddel, eller
 når erleggelse av avgift finnes åpenbar urimelig.

§ 5. Avgiften skal være beriktiget forinnen varene utleveres
 fra tilvirkningsbedrift, omhandlet i § 14, eller forbrukes innen
 sådan eller utleveres av tollvesenet til fri rådighet. Dog kan
 vedkommende regjeringsdepartement på betingelser, som det fast-
 setter, tillate, at avgiftspliktige varer uten avgiftsberiktigelse
 utleveres av tollvesenet til tilvirkningsbedrift, omhandlet i § 14
 eller fra en til en annen sådan bedrift.

§ 6. Av varer, som utleveres fra eller forbrukes innen til-
 virkningsbedrift, omhandlet i § 14, plikter bedriftens innehaver
 å svare avgiften efter den verdi for dem, som vedkommende regje-
 ringsdepartement bestemmer, såfremt varene leveres utelukkende
 eller fortrinnsvis til forbrukere enten umiddelbart eller gjennom
 utsalg, som helt eller delvis tilhører ham eller i hvis økonomiske

utbytte han er interessert; ved bestemmelse av verdien legges i almindelighet til grunn varenes almindelige detaljpris (avgiften iberegnet) med et fradrag, som departementet fastsetter under hensyn til den sedvansmessige gjennomsnittlige detaljhandlerfortjeneste. Det samme gjelder, hvis varene utelukkende eller fortrinsvis leveres til en enkelt mottager eller en begrenset krets av mottagere.

6 juli.
Nr. 5.

I andre tilfelle blir avgiften av varer, som utleveres fra eller forbrukes innen tilvirkningsbedrift, omhandlet i § 14, å svare efter varenes almindelige pris (prislisteprisen, avgiften ikke iberegnet) ved avhendelse fra tilvirkningsbedriften. Ved prisen, som skal innbefatte betalingen såvel for selve varen som for pakning, utstyr m. v., forstås engrosprisen uten fradrag for rabatt av nogen art, derunder kvantumsrabatt.

Av varer, som avgiftsberiktiges ved tollbehandlingen, svares avgiften efter varenes innførselsverdi med tillegg av toll og med et ytterligere tillegg av 25 pct. av det derved utkomne beløp. Innførselsverdien blir å legitimere og betemme på samme måte og under samme civilrettslige og strafferettslige ansvar som til enhver tid fastsatt for fortollingsverdi ved tollberiktigelse av varer, hvorav der svares verditoll. I de tilfelle, hvor innførselsverdien overensstemmende hermed måtte bli å sette lik salgsverdien (eksklusiv toll og avgift) ved avhendelse fra grossist til detaljist her i landet, blir innførselsverdien å legge til grunn for avgiftsberegningen med tillegg av toll, men uten sådant procenttillegg som nevnt. Vedkommende regjeringsdepartement kan fastsette en annen tilleggsprocent enn den nevnte, når denne ikke finnes å svare til almindelig grossistavanse for innførte chokolade- og sukkervarer.

§ 7. Tilvirkningsbedrift, omhandlet i § 14, skal opføre varene i prislister, således at varene tilbys hele virksomhetens kundekrets for de anførte priser. Av prislistene skal 3 likelydende eksemplarer innsendes til vedkommende kontrollmyndighet. Enhver endring i prislistene skal senest innen 5 dager efter dens ikrafttreden på samme måte skriftlig anmeldes.

I de tilfelle, hvori § 6 1ste avsnitt kommer til anvendelse, kan vedkommende regjeringsdepartement fastsette nærmere bestemmelser om publikums adgang til tilvirkerens prislister og om merkning av varenes pakninger eller beholdere med detaljpris.

§ 8. Varer, hvis avgiftsberiktigelse skal skje ved tollbehandlingen, avgiftsberiktiges således:

Varene skal av importøren angis til avgiftsberiktigelse på den måte, at der samtidig med den almindelige tollangivelse avgis til tollvesenet en særskilt angivelse av varene. Angivelsen, som avgis i 2 eksemplarer, skal inneholde fullstendig opplysning om va-

6 juli. renes art, mengde i vekt, pakning og innførselsverdi og blir for-
Nr. 5. øvrig å utferdige efter vedkommende regjeringsdepartements
nærmere bestemmelse.

Avgiften erlegges til tolloppebørselsbetjenten efter samme regler og under samme vilkår, som gjelder for toll.

§ 9. Varer, som utleveres fra eller forbrukes innen tilvirkningsbedrift, omhandlet i § 14, avgiftsberiktiges ved at de i § 16 omhandlede fakturaeksemplarer, som blir å tilstille varemottagerne, eller — for varer som leveres direkte til forbruker — den i samme paragraf omhandlede detaljsalgsbok påklebes offentlige stempelmerker til beløp, motsvarende den ved anledningen pliktige avgift; stempelmerkene blir umiddelbart efter påklebningen å kassere.

Vedkommende regjeringsdepartement fastsetter, hvilke stempelmerker der skal brukes og treffer nærmere bestemmelse om merkenes forhandling. Departementet fastsetter likeledes regler for merkenes anbringelse og kassering samt bestemmer, under hvilke betingelser stempelmerker kan ombyttes eller helt eller delvis godtgjøres. Departementet treffer også de nærmere bestemmelser, som forøvrig måtte finnes påkrevet med hensyn til avgiftens beriktigelse, derunder bestemmelse om avgiftsberiktigelse av varer, som sedvansmessig utleveres arbeidere eller funksjonærer ved tilvirkningsbedriftene til personlig bruk.

§ 10. Mot sikkerhet, godkjent av vedkommende regjeringsdepartement, kan der ved kjøp av stempelmerker for avgiftspliktige varer tilstås en kreditt på inntil 3 måneder.

§ 11. Den av en tilvirkningsbedrift i løpet av en statsbudgettermin pliktede avgift skal utgjøre minst kr. 1000,00 — et tusen — kroner. Utgjør avgiften av de varer, som bedriften i termi-
nen har avgiftsberiktiget mindre enn det nevnte beløp, blir derfor forskjellen straks å innbetale. Fra disse bestemmelser kan dog vedkommende regjeringsdepartement gjøre undtagelse, når dertil finnes særlig grunn.

For det ansvar, der som følge av denne bestemmelse kan opstå for en bedrift, plikter denne på vedkommende regjeringsdepartements forlangende å stille en av departementet godkjent sikkerhet.

§ 12. Til sikkerhet for pliktig avgift har Staten første prioritets panterett i alle de i vedkommende bedrift med tilhørende lagre beroende beholdninger av avgiftspliktige varer samt i de pakninger eller beholdere, hvori varene opbevares.

Forsåvidt angår inndrivelse av skyldig avgift samt fortrinsrett for sådan avgift, finner de til enhver tid gjeldende regler om inndrivelse av og fortrinsrett for formues- og inntektsskatt til Staten tilsvarende anvendelse.

Når innehaver av bedrift, hvori avgiftspliktige varer tilvirkes, dør, åpner offentlig akkordforhandling eller hans bo tas under konkursbehandling, skal siktteforvalteren straks gi meddelelse derom til avgiftskontrollen. 6 juli. Nr. 5.

§ 13. Det er forbudt andre enn vedkommende regjeringsdepartement her i landet å fremstille eller la fremstille eller her til landet innføre stempelmerker av samme slags eller lignende, som er foreskrevet som avgiftsmerker. Likeledes er det forbudt andre enn departementet her i landet å fremstille eller la fremstille eller her til landet innføre de til sådanne merkers fremstilling og mangfoldiggjørelse nødvendige stempler, klichéer o. lign.

Kapitel 3.

Om fremstilling av og handel med avgiftspliktige varer.

§ 14. Erhvervsmessig fremstilling av avgiftspliktige varer må alene foretas av den, som har innhentet vedkommende regjeringsdepartements tillatelse dertil.

Enhver, som vil begynne sådan virksomhet, skal minst 1 måned i forveien inngi anmeldelse derom til departementet gjennom vedkommende kontrollmyndighet. Anmeldelsen skal inneholde opplysning om virksomhetens art, arten av de varer, som aktes tilvirket, virksomhetens beliggenhet og lokaler, dens innehaver og bestyrer. Før departementets tillatelse er meddelt, må tilvirkningen ikke begynnes.

Forandring i de nevnte forhold skal på samme måte anmeldes snarest mulig. Ophører virksomheten eller stanses den i et tidsrum av 3 måneder, skal såvel ophør som gjenoptagelse av driften anmeldes på samme måte minst 14 dager i forveien, og gjenoptagelse må ikke finne sted uten departementets tillatelse.

Departementet fastsetter de nærmere betingelser, som det av hensyn til kontrollen finner påkrevet for godkjennelse av en anmeldt virksomhets lokaler.

Erhvervsmessig fremstilling av avgiftspliktige varer må kun drives i de for departementet anmeldte og av dette godkjente lokaler. Det er ikke tillatt å la fremstille helt eller delvis utføre som hjemmearbeide.

§ 15. Engros- og kommisjonshandel med chokolade eller sukkervarer må alene drives av den, som har vedkommende regjeringsdepartements tillatelse dertil.

§ 16. Ved avhendelse (utlevering) av avgiftspliktige varer fra tilvirkningsbedrift, omhandlet i § 14, skal der utferdiges faktura i 2 likelydende eksemplarer, hvorav det ene tilstilles mottageren samtidig med varene, mens det annet som bilag skal følge

6 juli. den i § 19 omhandlede salgsbok. Faktura blir dog ikke å utferdige for varer, som leveres direkte til forbrukere, idet disse varer blir å anføre i en særskilt detaljsalgsbok efter vedkommende regjeringsdepartements nærmere bestemmelse.

Fakturaen skal inneholde fullstendig angivelse av varenes art, mengde i stykker eller vekt, pakning og av betalingen i norsk mynt for de avhendede varer, avgiften medregnet. Såfremt betalingen overhodet ikke eller kun delvis ydes i penger, skal fakturaen inneholde nøiaktig angivelse av motydelsens pengeverdi og av dens art og mengde, bekreftet med forsikring på tro og love fra selger og kjøper. Fakturering skal skje til de i prislisen anførte priser, og varene skal i fakturaen opføres med samme betegnelse som i prislisen. Dog kan avhendelse under annet merke skje, når begge betegnelser opføres i fakturaen.

Opføres der i en faktura også avgiftsfrie varer, skal disse anføres samlet for sig. Likeledes skal varer, som er avgiftspliktige efter forskjellige satser anføres samlet hver for sig. For hver av de omhandlede varegrupper utføres det samlede beløp i fakturaens hovedrubrikk.

For avgiftspliktige varer, som utleveres fra tilvirkningsbedrift, omhandlet i § 14, må der ikke utstedes andre fakturaer eller lignende avregningsdokumenter enn de her påbudte.

§ 17. Alle fakturaer over chokolade- eller sukkervarer skal — i tilfelle med påklebede stempelmerker — opbevares av varenes mottagere i 2 år, regnet fra utstedelsesdagen, forsåvidt ikke mottagerne efter annen lovbestemmelse har plikt til å opbevare fakturaene i lengere tid. Fakturaene blir på forlangende å forevise for vedkommende kontrollmyndighet eller politiet.

§ 18. Den, som mottar chokolade- eller sukkervarer og av de foreliggende omstendigheter forstår eller bør forstå, at varen ikke er behørig avgiftsberiktiget, skal, forsåvidt ikke forholdet på hans foranledning straks rettes, uten ophold anmelde saken til politiet, som snarest mulig innberetter den til vedkommende kontrollmyndighet. Undlater mottageren dette, blir han selv ansvarlig for avgiftens riktige betaling.

§ 19. Tilvirkningsbedrifter, omhandlet i § 14, skal føre offisielle salgsbøker og stempelmerkebøker. Vedkommende regjeringsdepartement kan i de tilfelle, hvor det måtte finne det hensiktsmessig, pålegge bedriftene tillike å føre offisielle lagerbøker over ferdige varer og bøker over tilgang og avgang av råstoffer.

De offisielle bøker innrettes og føres på sådan måte, som vedkommende regjeringsdepartement bestemmer.

Bøkene avsluttes ved utløpet av hvert kvartal, underskrives av eieren eller bestyreren og innsendes med bilag til kontrollmyndigheten senest innen 7 dager efter kvartalets utløp.

§ 20. Tilvirkningsbedrift, omhandlet i § 14, og forhandler av chokolade- eller sukkervarer engros eller i kommisjon, plikter å føre almindelige handelsbøker. Vedkommende regjeringsdepartement kan kreve handelsbøkene ført på den måte, som det av hensyn til avgiftskontrollen måtte finne hensiktsmessig.

6 juli.

Nr. 5.

Kapitel 4.

Om kontrollen.

§ 21. De tjenestemenn, som av vedkommende regjeringsdepartement er antatt til å føre kontroll med de av loven omfattede tilvirkningsbedrifter, skal nårsomhelst ha adgang til å foreta eftersyn såvel i bedriftens tilvirknings- og lagerlokaler som alle i forbindelse dermed stående rum samt å undersøke alle bedriftens i §§ 19 og 20 omhandlede bøker med bilag. Likeledes kan kontrollens tjenestemenn nårsomhelst opta eller la opta beholdning av varer og stempelmerker i nevnte virksomheter. Minst én gang årlig bør sådan optagelse av beholdning foretas og resultatet sammenlignes med bøkene. Vedkommende virksomheters innehavere eller bestyrere samt deres personale og arbeidere skal ved de nevnte undersøkelser yde all den hjelp og veiledning, som forlanges.

Kontrollens tjenestemenn har også rett til i kontrolløiemed å foreta undersøkelse av forretningslokaler og handelsbøker med bilag hos enhver, som forhandler chokolade- eller sukkervarer, og forretningens innehaver eller bestyrer samt personale plikter å yde all den hjelp og veiledning, som herunder forlanges.

§ 22. Politiets tjenestemenn har å føre tilsyn med denne lovs overholdelse og straks å underrette vedkommende regjeringsdepartement eller kontrollens tjenestemenn om enhver overtredelse eller omgåelse av loven eller de i henhold til samme gitte forskrifter, som kommer til deres kunnskap.

De skal derhos være pliktige til, når det forlanges, å være kontrollens tjenestemenn behjelpelig under utførelsen av deres hverv.

§ 23. Kontrollens og politiets tjenestemenn er forpliktet til overfor alle uvedkommende å hemmeligholde de drifts- og forretningsforhold, hvormed de gjennom sin virksomhet i kontrolløiemed måtte bli bekjent, likesom det er dem forbudt til personlig fordel å gjøre bruk av, hvad de således har erfart.

Det samme gjelder de personer, som har vært i kontrollens eller politiets tjeneste, men er fratrått denne.

§ 24. Utgiftene ved kontrollen bæres av statskassen. Godtgjørelsen til kontrollens tjenestemenn bestemmes av vedkom-

6 juli. mende regjeringsdepartement i de tilfelle, hvor fastsatt lønns-
 Nr. 5. regulativ ikke kommer til anvendelse.

§ 25. Vedkommende regjeringsdepartement utferdiger de nærmere forskrifter, som måtte være nødvendige angående kontrollens anordning og utførelse.

Kapitel 5.

Om påtale og straff.

§ 26. Den, som undlater å gjøre lovbestemt anmeldelse om erhvervsmessig fremstilling av avgiftspliktige varer eller påbegynner nogen sådan virksomhet uten tillatelse, straffes med bøter, men med bøter eller fengsel inntil 3 måneder, hvis hensikten har vært å unddra sådanne varer for erleggelse av foreskrevet avgift.

§ 27. Unddras statskassen pliktig avgift derved at den, hvem avgiftsberiktigelsen ifølge loven påligger, handler mot sin plikt til å utstede fakturaer eller tilsvarende avregningsdokumenter og stemple disse på behørig måte, straffes den pågjøende med bøter og i gjentakelsestilfelle med bøter eller fengsel inntil 6 måneder.

§ 28. Er en efter § 27 straffbar handling iverksatt ved forfalskning av stempelmerker, forhøies straffen til fengsel fra 1 til 3 år.

Samme straff gjør den sig skyldig til, som lovstridig fremstiller eller innfører stempelmerker eller de i § 13 omhandlede stempler, klichéer og lignende.

Under særdeles formildende omstendigheter kan straffen i begge tilfelle nedsettes til fengsel under 1 år eller bøter.

§ 29. Den, som gir eller tilbyr gave til kontrolltjenestemann, med hvem han ifølge denne lovs bestemmelse har å gjøre, i hensikt å formå tjenestemannen til urettmessig å foreta eller undlate en tjenestehandling, straffes med bøter.

§ 30. Overtredelse av denne lov eller av de i henhold til den gitte bestemmelser eller forskrifter, blir, for såvidt ingen særskilt straff derfor i denne lov eller i den almindelige brogerlige straffelov er fastsatt, å straffe med bøter.

Når nogen felles for forsettlig overtredelse av denne lov eller av de i medhold av samme utferdigede bestemmelser eller forskrifter, kan han dessuten for en tid av inntil 5 år eller for bestandig fradømmes retten til å drive den pågjøende virksomhet.

§ 31. Den, som har gjort sig skyldig i en straffbar overtredelse av nærværende lov, hvorved statskassen er unddratt pliktig avgift, skal — også om straffeansvar ikke gjøres gjeldende — erlegge det dobbelte og i gjentakelsestilfelle det firedobbelte av det pliktige avgiftsbeløp. Har hensikten ikke vært å besvike

statskassen, kan vedkommende regjeringsdepartement nedsette avgiftsbeløpet til enkel avgift. 6 juli.
Nr. 5.

Avgiftsbeløpet fastsettes i fornødent fall ved skjønn, optatt på den skyldiges bekostning.

Ubetydelige avgiftsbeløp eller avgiftsbeløp, som skjønnnes uerholdelige, kan av vedkommende regjeringsdepartement eftergis.

§ 32. Når påtale for overtredelse av denne lov finner sted, svarer husbond for hustrus, barns og tyendefolks handlinger samt driftsherre og bestyrer for de ved deres virksomhet ansatte personers handlinger, hvad pengeansvar angår, medmindre det efter de foreliggende omstendigheter skjønnnes, at det påtalte er skjedd mot deres vitende og vilje.

Bestemmelser om påtale for overtredelser av denne lov treffes av vedkommende regjeringsdepartement.

Kapitel 6.

Forskjellige bestemmelser.

§ 33. Ved innførsel av kakaobønner, kakaoskaller, kakao-masse, kakaosmør, lakrissaft, mandler, aprikos- og ferskenkjerner erlegges en særskilt råstoffavgift, motsvarende den til enhver tid gjeldende omsetningsavgift av chokolade- og sukkervarer, medmindre de førstnevnte varer godtgjøres ikke å skulle anvendes til chokolade- eller sukkervaretilvirkning, eller de blir overført til nogen av de i § 14 omhandlede tilvirkningsbedrifter, eller til forhandlere som med departementets tillatelse skal avhende varen utelukkende til sådanne bedrifter, eller godtgjøres å skulle anvendes til fremstilling av varer, der som medikamenter er gjenstand for apotekenes enehandel i detalj.

Vedkommende regjeringsdepartement treffer de nærmere bestemmelser om råstoffavgiftens størrelse og opkreving og om vilkårene for varens fritagelse for samme.

§ 34. Er der ved avgiftspåleggets ikrafttreden eller ved forhøielse av avgiften inngått kontrakt om leveranse av varer efter en pris, hvori der ikke er tatt hensyn til avgiften eller forhøielsen, plikter mottageren å betale et tillegg, motsvarende avgiften eller det beløp, hvormed den er blitt forhøiet.

§ 35. Vedkommende regjeringsdepartement kan bestemme, at denne lov eller de viktigste av dens bestemmelser samt skattebeslutningen skal opslås i lokaler, hvor tilvirkning av avgiftspliktige varer finner sted.

§ 36. Denne lov trer i kraft fra den tid, Kongen bestemmer. Fra samme tid opheves lov av 1 mars 1922 om omsetningsavgift av chokolade- og sukkervarer m. v. Dog blir loven av 1 mars

- 6 juli. 1922 fremdeles gjeldende, forsåvidt angår de avgiftspliktige varer, Nr. 5. som, når nærværende lov trer i kraft, i ikkeavgiftsberikttet stand finnes utenfor tilvirkningsbedriftene eller tollvesenets varetekt. For disse varer kan vedkommende regjeringsdepartement tilstå en mindre avgiftsrabatt, såfremt avgiften straks beriktiges.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 6 juli 1923.

Haakon.

(L. S.)

A. Berge.

H. S. Fürst.

6 juli.

Kongelig resolusjon

av 6 juli.

I forbindelse med sanksjon av foranstående lov nr. 5 av 6 juli 1923 er det bestemt, at loven skal tre i kraft fra og med 1 august 1923.

6 juli.

Nr. 6.

Lov

om tillegg til lov om stats- og kommunebidrag til norske arbeidsledighetskasser av 6 august 1915 med tilleggslover av 29 juli 1918, 30 juni 1921 og 7 juli 1922.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 28 juni 1923 sålydende:

I.

Når Kongen finner, at særlige grunner taler for det, kan han for et nærmere angitt tidsrum:

1. bestemme, at en arbeidsledighetskasse skal få refundert inntil $\frac{3}{4}$ av understøttelsene istedenfor $\frac{1}{2}$, jfr. lov om stats- og kommunebidrag til norske arbeidsledighetskasser av 6 august 1915 (med tilleggslover av 29 juli 1918, 30 juni 1921 og 7 juli 1922) § 1;
2. uten hinder av foran nevnte lovs § 2, nr. 4, forlenge den tid, som en kasse kan betale understøttelse for i løpet av et år.

II.

6 juli.

Nr. 6.

Denne lov trer i kraft den 1. juli 1923 og skal gjelde inntil 30 juni 1924.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 6 juli 1923.

Haakon.

(L. S.)

A. Berge.

H. S. Fürst.

Lov

6 juli.

Nr. 7.

om endringer i og forlenget gyldighet av lov om industrielt hjemmearbeide av 15 februar 1918.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 28 juni 1923 sålydende:

I.

Lov av 15. februar 1918 om industrielt hjemmearbeide skal — med de endringer som er nevnt under II — inntil videre bli ved å gjelde, dog ikke lenger enn til 30 juni 1928.

II.

Følgende paragrafer i loven skal lyde således:

§ 2. Enhver arbeidsgiver skal føre særskilt liste over sine hjemmearbeidere. Brukes der mellemmann, skal han føres op i listen med tilføielse om, at han er mellemmann.

Mellemmannen skal føre liste over dem han setter i arbeid, hvad enten de arbeider hjemme eller på hans verksted.

Arbeidsgiveren (mellemmannen) skal hvert år innen utgangen av februar sende to utskrifter av listen for det sist forløpne år til helserådet. Den ene utskrift beholder helserådet selv, mens den annen skal sendes videre til Hjemmearbeidsrådet.

§ 5, første og annet ledd. Ved hjemmearbeid, som ikke går inn under loven om arbeiderbeskyttelse i industrielle virksomheter, skal helserådet se til, at sundhetsforholdene i de rum, hvor arbeidet utføres, er så tilfredsstillende, som det med rimelighet kan kreves. Brukes der til arbeidet annen drivkraft enn menne-

6 juli. skelig muskelkraft, skal tillike føres tilsyn med, at maskiner m. v.
 Nr. 7. er således innrettet og vedlikeholdt, at arbeiderne og de, som
 ellers opholder sig på arbeidsstedet, er tilbørlig beskyttet mot
 ulykker.

Mangler som helserådet finner, skal det søke avhjulpet, like-
 som det til bedring av sundhetsforhold m. v. kan utferdige vei-
 ledende forskrifter.

§ 6. Tilsynet med denne lovs overholdelse føres av helse-
 rådet.

§ 22. Hjemmearbeidsrådet, helserådet, lønnsnevndene og tje-
 nestemenn hos disse myndigheter har i arbeidstiden adgang til de
 verksteder og rum, hvor hjemmearbeid utføres, og likeså til for-
 retningslokalene hos arbeidsgiverne.

De har rett til å se lønnsprotokoller og arbeidernes lønns-
 bøker og til å ta utskrift av listen over hjemmearbeidere og av
 lønnslistene.

På forlangende skal legitimasjon forevises. Helseråd viser
 legitimasjon som efter den til enhver tid gjeldende sundhetslov-
 givning. For Hjemmearbeidsrådet og dets utsendinger utferdiger
 departementet legitimasjon.

III.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og
 bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 6 juli 1923.

Haakon.

(L. S.)

A. Berge.

H. S. Fürst.

6 juli.
 Nr. 8.

LOV

om forandringer i lov om statskontroll med skibes sjødyktighet
 av 9 juni 1903 med tilleggslov av 21 juli 1916.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 3 juli 1923
 sålydende:

I.

Paragraf 1 i lov av 9 juni 1903 om statskontroll med skibes
 sjødyktighet med tilleggslov av 21 juli 1916 skal lyde således:

Til betryggelse for, at de i lover og forskrifter opstillede 6 juli.
fordringer betreffende skibs sjødyktighet opfylles, skal norske Nr. 8.
skib på 50 registertonn brutto og derover være underkastet så-
dan kontroll, som nærværende lov bestemmer.

Maskindrevet fartøi på mellem 25 og 50 reg. tonn brutto skal
bygges efter skibskontrollens regler. Ved innkjøp fra utlandet
av sådant fartøi finner bestemmelsen i lovens paragraf 35, 2
anvendelse.

Efter Kongens nærmere bestemmelse kan loven i den utstrek-
ning som måtte anses påkrevet også gis anvendelse på skib
av mindre drektighet enn nevnt i 1ste ledd, på lektere samt på
fremmede skib og lektere i norske havner.

Kontrollen med norske skib omfatter ethvert forhold, som be-
tinger eller kan innvirke på et skibs sjødyktighet.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og be-
krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 6 juli 1923.

Haakon.

(L. S.).

A. Berge.

H. S. Fürst.

Lov

6 juli.

Nr. 9.

om tillegg til lov om enerett for Staten til befordring av medde-
lelser ved hjelp av telegraflinjer og lignende anlegg av 29. april
1899 med tilleggslov av 18 august 1914.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 3 juli 1923
sålydende:

I.

I § 1 tilføies som siste ledd:

4. Kongen kan bestemme at innførsel og innenlandsk salg
eller utleie av apparater eller deler av apparater for avsendelse
eller mottagelse ad radiotelegrafisk eller radiotelefonisk vei skal
være avhengig av særskilt tillatelse som gis av Kongen eller
den han bemyndiger dertil.

Nærmere forskrifter om de vilkår på hvilke sådan tillatelse
gis utferdiges av Kongen.

6 juli. Spørsmål om hvad det forstås ved »deler av apparater« efter
 Nr. 9. denne lov avgjøres av Kongen eller den han bemyndiger dertil.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 6 juli 1923.

Haakon.

(L. S.)

A. Berge.

H. S. Fürst.

6 juli.
 Nr. 10.

LOV

om tilleggsbestemmelse til lov om bruk av motorvogner
 av 21. juni 1912.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 3 juli 1923
 sålydende:

I.

I lov om bruk av motorvogner av 21. juni 1912 § 27 inntas
 som næstsiste ledd følgende bestemmelse:

»For erhvervsmessig befordring av personer eller gods med
 motorvogn uten fast rute kan Kongen — efterat vedkommende
 kommunestyre og fylkesveistyre har uttalt sig — fastsette inn-
 skrenkende bestemmelser for veistrekninger, som trafikeres av
 faste automobilruter.«

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og be-
 krefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 6 juli 1923.

Haakon.

(L. S.)

A. Berge.

H. S. Fürst.

Lov

6 juli.

Nr. 11.

om forandringer i lov om Norges Bank av 23 april 1892
med tilleggslover.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 3 juli 1923
sålydende:

I.

Følgende paragrafer i lov om Norges Bank av 23 april 1892
skal for fremtiden lyde således:

§ 29. Hver avdelings bestyrelse velger årlig formann. Den
samles til offentlig bekjentgjort tid etter representantskapets be-
stemmelse og ellers så ofte, den finner det påkrevet. Beslutnin-
ger fattes ved stemmeflerhet; er kun 2 medlemmer tilstede, må
disse være enige, for at beslutning skal være gyldig. I besty-
relsens møter føres protokoll.

Ved avdelingene drives, forsåvidt ikke anderledes av repre-
sentantskapet i forening med direksjonen bestemmes, de samme
forretninger som ved hovedsættet.

En bestyrer er daglig tilstede i forretningstiden; han fører
dagbok, som forelægges i bestyrelsesmøtene.

En bestyrer, som er bosatt utenfor den by, hvor vedkommende
avdeling har kontor, kan tilstås godtgjørelse for nødvendige
reiseutgifter efter representantskapets nærmere bestemmelse.

§ 32. Et medlem av regjeringen kan ikke, sålenge han inne-
har denne stilling, fungere som representant, direktør eller be-
styrer.

Direktør eller bestyrer eller suppleant for disse kan ikke
samtidig være medlem av eller suppleant for direksjon eller uten
representantskapets tillatelse innha annen stilling i annen bank.

Representant, direktør eller bestyrer, der har innstillet sine
betalinger, fratrer sin stilling og kan, selv om han atter blir
rådig over sitt bo, ikke inntre i samme uten efter nytt valg.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og
bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 6 juli 1923.

Haakon.

(L. S.).

A. Berge.

H. S. Fürst.

6 juli.

Kongelig resolusjon

av 6 juli.

Nedenstående utkast til nærmere forholdsregler, som i ladestedet Mo blir å iakta for å påse overholdelsen av bestemmelsene i lov av 11 juni 1857 angående avgift til kommunekassen av hunder i kjøpstadene og visse ladesteder, stadfestes:

§ 1. Over de til avgift anmeldte hunder føres av politiet en protokoll, som viser:

a) hundens løpe-nummer, b) anmeldelsesdagen, c) eierens eller besidderens navn og bopel, d) hundens navn, e) hundens kjønn, farve, race og andre kjennemerker, f) når avgiften er betalt og med hvilket beløp.

§ 2. Samtidig med anmeldelsen erlegges den fastsatte avgift forskuddsvis, hvorhos hundens eier eller besidder er forpliktet til å forsyne hunden med halsbånd, hvortil forsvarlig festes et for bykassens regning anskaffet merke, som utleveres ham av politiet.

§ 3. En lignende protokoll som den under § 1 nevnte føres over hunder tilhørende reisende, forsåvidt de anmeldes for å legitimere avgiftsfrihet i det lovbestemte tidsrum.

§ 4. Antreffes innen ladestedets grenser hunder som enten ikke er anmeldt, eller ikke holdes forsynt med det i § 2 nevnte halsbånd, eller for hvilke avgiften ikke er betalt innen en måned efter anmeldelsen eller efterat anmeldelse skulde ha funnet sted, kan de foranstaltes opbragt og — forsåvidt eieren eller besidderen (som besidder anses den som i over 1 måned har antatt sig fremmed hund) er ukjent og ikke melder sig innen 3 døgn, efterat der om hundens opbringelse er skjedd kunngjørelse på den for stedet brukelige måte — drept, med regress til vedkommende for forvoldte omkostninger. For hundens opbringelse erlegges kr. 1,00, og for dens føde og bekvotning femti øre daglig, for hvilke utgifter, såvel som for omkostningene ved kunngjørelsen, erstatning kan fordres for innen hunden tilbakeleveres. Kan hundens eier eller besidder ikke finnes, blir samtlige omkostninger å utre av bykassen.

§ 5. Innen hvert års 15 juli har politiet å tilstille byens kemner de innbetalte avgiftsbeløp, tillikemed ekstrakt av den i henhold til § 1 førte fortegnelse. Likeså blir ved samme leilighet å vedlegge en fortegnelse over dem som vel har anmeldt sine hunder til beskatning, men ikke har erlagt avgiften, forat den fornødne utpantning kan finne sted. Endelig vedlegges en fortegnelse over dem som i det forløpne år er mulktet for å ha undlatt den lovbestemte anmeldelse av avgiftspliktige hunder.

§ 6. Hvert år i desember måned bringer politiet her 6 juli.
omhandlede bestemmelser i erindring ved kunngjørelse på den
for stedet brukelige måte. Utgiftene hermed bæres av kom-
munen.

Kongelig resolusjon

av 6 juli.

Den av Hamar bystyre i møte 20 juni 1923 beslut-
tede forandring i § 3 i den ved kongelig resolusjon av
14 juli 1914 for Hamar kjøpstad stadfestede vedtekt
for lukning av utsalgssteder stadfestes i medhold
av lov av 25 juli 1913.

§ 3 skal herefter lyde:

»Utsalgssteder, hvor salg kun av frukt, konfekt, konfek-
turer, sigarer, sigaretter, piper, pipesaker og spillkort foregår,
skal holdes lukket fra kl. 9 aften til kl. 8 morgen.

Søn- og helligdager er dog kun tillatt å holde åpent fra
kl. 5 em. til kl. 8 aften, og på de i § 2 nevnte høitids-
aftener skal lukkes som i § 2 bestemt.

Første juledag, nyttårsdag, første påskedag og første
pinsedag skal utsalgsstedene holdes lukket hele dagen.»

Kongelig resolusjon

av 6 juli.

I henhold til lov av 31 desember 1920 om adgang
til å forhøie visse havneavgifter meddeles stad-
festelse på Narvik bystyres beslutning av 7 juni 1923 om,
at de senest ved regjeringens resolusjen av 7 juli 1922 fast-
satte satser for de i §§ 28 og 29 i lov om havne- og ringe-
vesenet m. v. av 10 juli 1894 omhandlede avgifter for-
blir gjeldende til 30 juni 1924.

Kongelig resolusjon

av 6 juli.

I henhold til § 25 i lov om havne- og ringevesenet m. v.
av 10 juli 1894 meddeles stadfestelse på nedenstående av
Svolvær bystyre senest under 8 desember 1922 besluttede

6 juli. vedtekter for bruken av ild og lys i Svolvevær havn:

§ 31. Dampskib henliggende på havnen eller ved dens brygger, tomter og pakkhus tillates til enhver tid av døgnet å ha ild oppe, være sig under kjele, på kamin eller kabyss; dog blir følgende å iakttå:

- a. Til brensel kan benyttes olje, kull, koks, torv eller birkeved. Granved er forbudt både til brensel og opfyring.
- b. Lossning eller ladning ved hjelp av dampwinch må i tiden fra kl. 6 aften til kl. 6 morgen kun skje efter forutgående anmeldelse til havnefogden, og under iakttagelse av de forsiktighetsregler som av denne foreskrives.

§ 32. Andre fartøier skal det under nedenstående betingelser være tillatt innen havnen å benytte ild på kamin, ovn eller kabyss:

- a. Kaminer, ovner eller kabysser samt rørene til samme skal være av jern eller annet metall. Er avstanden mellom ildstedet eller røret og treverket mindre enn 31 cm., skal treverket betrygges med ildfast materiale, og må avstanden mellom ildsted eller rør og det treverket beskyttende ildfaste materiale ikke under nogen omstendighet være mindre enn 5 cm. Hvor rør fører gjennom dekk eller tak, skal dets avstand fra treverk være minst 5,5 cm., når treverket i hullet beklædes med kobber i forbindelse med asbestbelegg mellom dette og treverket, således at der mellom rør og kobberbeklædning blir en avstand av minst 5 cm. Under og foran ildsted i en bredde av 31 cm. skal gulvet belegges med ildfast materiale.
- b. Kabyss på dekk må alltid stå i hus.
- c. Rørene skal feies hver dag, og aske og sot vel gjennomtrekkes med vann.
- d. Med hensyn til brennmateriale gjelder hvad der i så henseende for dampskib er bestemt (§ 31 a).
- e. Når og så lenge der has ild på kamin eller kabyss, må der stedse være folk ombord.

§ 33. Ombord på fartøier henliggende i havnen, være sig damp-, motor- eller seilfartøier, skal det være tillatt i kabytter og folkelugarer å benytte bart lys, når og så lenge nogen er tilstede i det rum, hvor lyset brenner, samt lampe eller lys i lanterne, når og så lenge der holdes vakt ombord. På dekk og i lasterum må derimot alene benyttes lys i lanterne, og kun når der holdes vakt ombord.

§ 34. Skøiter og båter med ild ombord må ikke ligge nærmere pakkhus om natten enn 5 meter.

Ophetning av bek, tjære eller andre ildsfarlige stoffer 6 juli.
ombord i fartoier tillates kun på dertil anviste steder i havnen eller minst 50 meter fra pakkhus, brygge eller kai.

§ 35. Hvor havnefogden finner, at den i nærværende reglement gitte tillatelse til å ha ild og lys ombord kan være forbundet med særlig fare, såsom på grunn av lastens eller værligets beskaffenhet, ualmindelig ansamling av fartoier eller andre omstendigheter, er havnefogden bemyndiget til å innskrenke eller endog helt suspendere tillatelsen.

Kongelig resolusjon

6 juli.

av 6 juli.

I henhold til § 41 i lov om havne- og ringevesenet m. v. av 10 juli 1894 bestemmes:

1. Der opprettes et havnestyre for uthavnen Husevåg i Davik herred, Sogn og Fjordane fylke.
2. Det område, som underlegges havnestyret, begrenses av en rett linje fra spissen av Garviknesset på havnens østside til østre spiss av Holmen, hvorefter grensen følger denne til dens vestre spiss, Amberen, og fortsetter derfra i en rett linje til Stiennesset.
3. — — —

Kongelig resolusjon

6 juli.

av 6 juli.

Den konsesjonsgrense, som omhandles i lov om erhvervelse av skog av 18 september 1909 (jfr. lov nr. 3 av 13 august 1915) § 3, annet ledd, nedsettes for Søndre Land herred, Opland fylke, fra $\frac{1}{5}$ av herredets samlede skogareal til 20 ha.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon

6 juli.

av 6 juli.

Den konsesjonsgrense, som omhandles i lov om erhvervelse av skog av 18 september 1909, kfr. lov nr. 3 av 13 august 1915 § 3, første avsnitt og § 4 nedsettes for

6 juli. Sørli herred, Nord-Trøndelag fylke, til 100 ha. samt den ved kongelig resolusjon av 1 mai 1923 foretatte nedsettelse av disse grenser til 250 ha. opheves.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

6 juli. **Kongelig resolusjon**

av 6 juli.

I medhold av lov om ansvar for skade på bufe ved hund m. v. av 20 august 1915 dens § 2, 2net punktum, meddeles approbasjon på en av Herad herredsstyre i Vest-Agder fylke under 30 mai 1923 enstemmig fattet beslutning, hvorved bestemmes, at hund, som i Herad herred påtreffes uten ledsager i beitestrekning i den tid bufe beiter, kan såvel grunneieren som bufeets eier eller besidder og enhver i strekningen havreberettiget straks la drepe på stedet eller, innen 3 måneder, kreve drept ved politiets foranstaltning.

6 juli. **Kongelig resolusjon**

av 6 juli.

I medhold av lov om ansvar for skade på bufe ved hund m. v. av 20 august 1915 dens § 2, 2net punktum, meddeles approbasjon på en av Nordfold herredsstyre i Nordland fylke under 2 juni 1923 fattet beslutning, hvorved bestemmes, at hund, som i Nordfold herred påtreffes uten ledsager i beitestrekning i den tid bufe beiter, kan såvel grunneieren som bufeets eier eller besidder og enhver i strekningen havreberettiget straks la drepe på stedet eller, innen 3 måneder, kreve drept ved politiets foranstaltning.

Utgiver: Byråchef Young.